

Hosana

List Humanitarno-terapijske zajednice za pomoć ovisnicima - Hosana

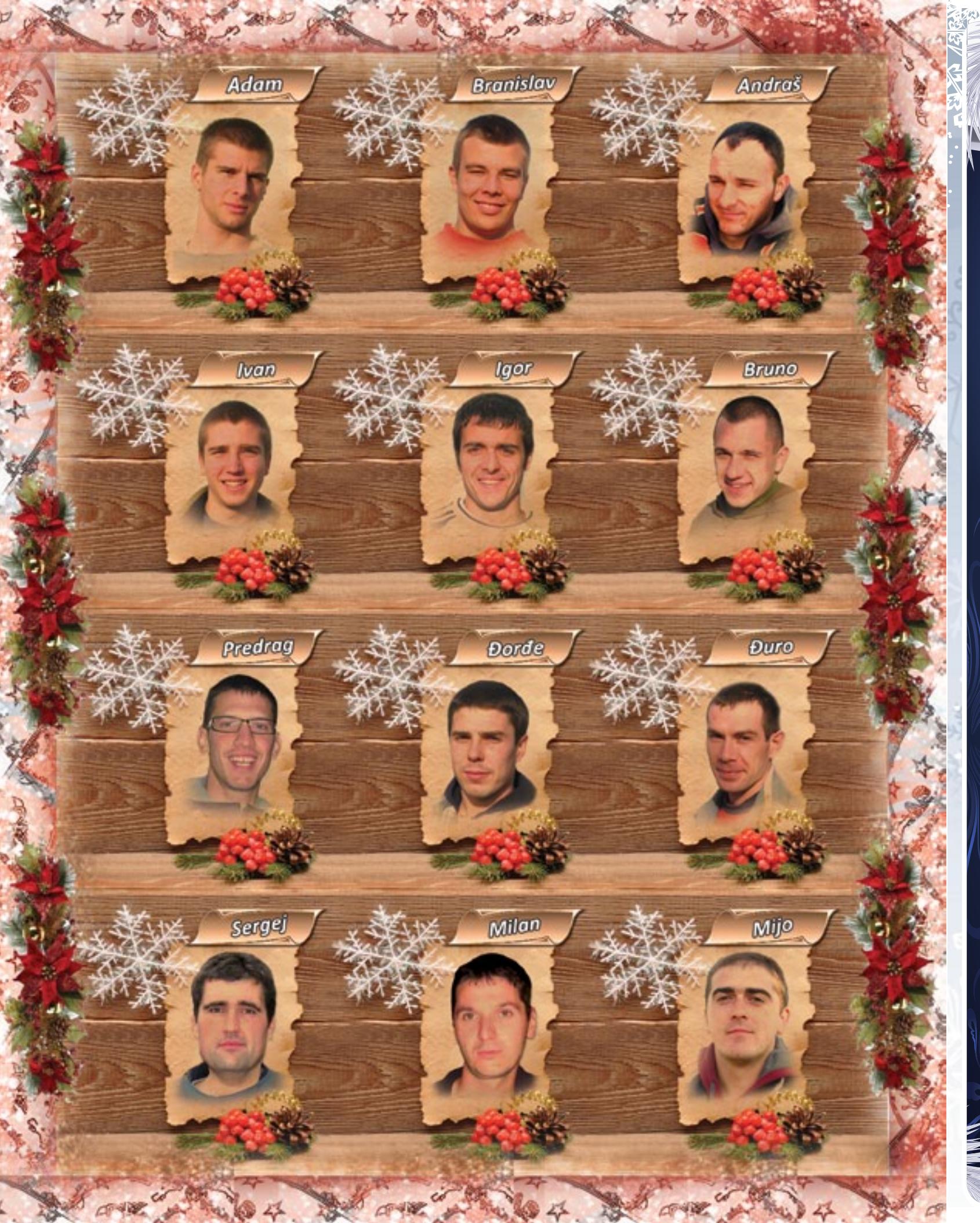
Subotica - Stari Žednik - broj 9, godina III, Božić i Nova Godina 2011/2012

BESPLATNI PRIMJERAK

**SRETAN BOŽIĆ
I NOVA GODINA**

IMPRESUM

Hosana

list Humanitarno-terapijske zajednice za pomoć ovisnicima - Hosana
Tromjesečnik

Osnivač

Humanitarno-terapijska zajednica za pomoć ovisnicima - Hosana

Izdavač

Humanitarno-terapijska zajednica za pomoć ovisnicima - Hosana

Urednik

vlč.dr. Marinko Stantić

Redakcija

Igor Tot-Horgoši
o. Vjenceslav Mihetec
Goran Wilhelm
Josip Josipović
štićenici Zajednice
kao i njihovi roditelji

Lektor

prof. Tatjana Njegomir

Fotoreporter

Boris Altuhov

Tehnički urednik

Srđan Varo

Adresa

Beogradski put 436
24224 Stari Žednik

Kontakt

064/4616-394
064/9841-678
zhosana@yahoo.com
www.hosana.rs

Tisk

Rotografika d.o.o.
Subotica

Naklada

400 primjeraka

Riječ urednika

USPOREĐIVANJE

VLČ. DR. MARINKO STANTIĆ - UREDNIK HOSANE I UPRAVITELJ ZAJEDNICE

Kako bi bili što jasniji u komunikaciji, kako bi na pravi način objasnili jedni drugima što se želi reći, ljudi se služe poređenjima, traže sličnosti i razlike između dvaju predmeta, pojava ili sl. Iako "svaka usporedba šepa", kako kaže latinska poslovica, usporedbe su neminovne u konverzaciji ljudi.

I Isus je često govorio u prispopobama, u poučnim primjerima ili pričama, s kojima je želio na što jednostavniji način nama ljudima objasniti nadnaravna dobra, neograničenog Boga, Kraljevstvo Nebesko. Te su nam prispopobe vrlo značajne za razumijevanje sadržaja vjere. Božji je, pak, savjet da se ne uspoređujemo međusobno, jer nas to može samo oneraspoložiti (usp. Jer 17,5). Umjesto toga, usredotočiti nam se na to da budemo bolji od samoga sebe, da pobijedimo sebe. Potrebno nam je učiniti korak naprijed: uskladiti svoj život s Božjom voljom. Uspoređivanje sebe s drugima vodi u razočaranje ili aroganciju, jer je svaki čovjek sklon pogreškama, propustima. Čak kada bismo se uspoređivali i sa samim sobom u odnosu na prošlost i sadašnjost, i tada bismo se razočarali jer se uvijek možemo rastužiti nad vlastitim slabostima. Uvijek se može bolje! Bog nam govorи da smo jedinstveni, da će svaki od nas za sebe dati račun (usp. Dj 14,12), te da nas On ne ljubi samo zato što smo dobri, pametni, uspješni, već zato što smo Njegovi. Naš uspjeh doći će upravo po tome što će se On zauzimati

za nas. Poručuje nam da nas je u dlanove svoje urezao, te da su Mu svagda pred očima opasnosti koje nas ograničavaju (usp. Iz 49,16). S tom ljubavlju, s tim stavom čovjek ne mora strahovati i nalaziti načine kako se dopasti sebi ili drugome, hoće li biti uspješniji od svojih bližnjih ili neće. Kršćanin se, dakle, brine oko toga da svoje misli uskladi s Božjim mislima, da svoje stavove zamjeni Njegovima. Tako će u sebi potisnuti svoja krhka djelovanja i otvoren poticajima Duha, doživjeti da kroz njega djeluje Onaj koji najbolje zna što je za naše dobro.

Pošavši za svojim porokom, čovjek traga za rješenjem, za izlazom iz svoga mučnoga stanja. Ponude su razne. Uspoređivanja neminovna. Koja ponuda je najbolja? Svugdje gdje čovjek nalazi rješenja mimo Boga, gdje stavlja sebe ispred nadnaravne Snage, neće zadugo uspjeti. Naprotiv, svaki onaj tko svoj karakter jača Kristovim, prebrodit će sve poteškoće, preobrazit će se u sliku Njegovu. Tako će kršćanin biti kao "stablo zasađeno uz vodu što korijenje pušta k potoku: ne mora se ničeg bojati kad dođe žega, na njemu uvijek zelenilo ostaje. U sušnoj godini brigu ne brine, ne prestaje donositi plod" (Jer 17,8).

Dragi čitatelju, od srca želim svima nama da nam u svakom danu nove 2012. godine život bude takav da ne živimo više mi, nego da se Bog rodi i djeluje u nama (usp. Gal 2,20). Samo tako ćemo biti uspješni i imati sretnu novu godinu. Živjeli!

urednik

DRŽAVNI TAJNIK MINISTARSTVA ZDRAVLJA POSJETIO "HOSANU"

- Od 03.10.2011. na četrnaest dana kod kuće je bio, na svojoj drugoj provjeri, Predrag Vidakov, štićenik Zajednice Hosana.

- Dana, 18.10.2011. Boris Altuhov iz Subotice, završio je svoj trogodišnji boravak u Zajednici „Hosana“ i otišao je na godinu kušnje u vanjski svijet. Želimo muobilje Božeg blagoslova u vanjskom svijetu.

- U nedjelju, 23.10.2011. u Somboru, u župi Uzvišenja sv. Križa, održana je duhovna obnova za roditelje štićenika „Hosane“. Duhovnu obnovu je predvodio upravitelj Zajednice, v.lč. dr Marinko Stantić.

- Od 14.11.2011. Zajednica „Hosana“ dobila je i svoga službenog psihologa. Riječ je o časnoj sestri Diani Olear, članici družbe Službenica Bezgrešne Djevice Marije iz Kule. Sestri Diani, uz zahvalnost, želimo uspješan rad.

- Voditelj Zajednice „Hosana“, Igor Tot-Horgoš i ove je godine zajedno sa svojim prijateljima bio na hodočašću u Izraelu u periodu od 22. do 29.11.2011. Tom je prigodom, u Kani Galilejskoj, zaprosio svoju djevojku Danijelu Simić. Čestitamo od srca! Datum vjenčanja još nije utvrđen (tako je to kod Igora, sve polako i oprezno :)).

- Na tribini pod nazivom Bolest ovisnosti i obitelj, koju je u Somboru organizirao forum žena LSV, dana 30.11.2011. godine, govorili su psiholog Irena Banda, v.lč. dr Marinko Stantić, upravitelj Zajednice „Hosana“, Boris Altuhov, njen bivši član, te Snežana i Petar Vidakov, roditelji bivšeg ovisnika.

Na poziv Regionalne privredne komore, dr Periša Simonović, državni tajnik Ministarstva zdravlja Republike Srbije, posjetio je u srijedu, 30.11.2011. Suboticu. Tom prilikom, dr Simonović obišao je bolnicu, Dom zdravlja, Apoteku i Humanitarno-terapijsku zajednicu za pomoć ovisnicima – Hosana. Cilj ove posjete bio je utvrđivanje prioriteta u rješavanju društvenih problema u oblasti zdravstva.

“Opća bolnica u Subotici želi otvoriti Centar za metadonsku terapiju, a u tom pravcu će imati i podršku Ministarstva zdravlja” – zaključeno je toga dana na sastanku rukovodstva bolnice i državnog tajnika u Ministarstvu zdravlja dr Periša Simonovića. Metadonski centar je potreban, smatraju medicinari, budući da se povećava broj ovisnika od

droga na području koje bolnica pokriva, a podrazumijeva primjenu lijeka, medicinskim rječnikom rečeno, supstituciju metadona umjesto, na primjer, heroina. Direktor Opće bolnice u Subotici, dr Goran Bićanin, istaknuo je da se planira da na čelu tog novog Metadonskog centra bude dr Snežana Šušljik, sadašnji šef odsjeka za bolesti ovisnosti u Subotici. Pored toga, razgovaralo se i na temu što dalje nakon Metadonske terapije, gdje je zaključeno da je pravi nastavak puta boravak bivših ovisnika u radnim zajednicama, kao što je subotička “Hosana”.

Upravo iz tog razloga, dr Periša Simonović, zajedno sa predsjednikom Regionalne privredne komore dipl. oec. Slobodanom Vojinovićem, posjetio je Zajednicu „Hosana“. Susret je protekao u vrlo srdačnoj atmosferi. Najprije su gosti Zajednice pogledali

njene prostorije, nakon čega je uslijedio susret sa njenim štićenicima. Upravitelj Zajednice, v.lč. dr Marinko Stantić, predstavio je gostima program rada ove institucije, nakon čega je dr Simonović dao podršku radu iste, te ohrabrio štićenike. Tom je prigodom i Đorđe Pavlović, štićenik „Hosane“, dao gostima svoje životno svjedočanstvo o putu silaska u ropstvo droge, te put izlaska iz nje, naglasivši razlog svog boravka u Zajednici. Dr Simonović je istaknuo da smo svi dužni podržati one mlade koji su zašli u problem ovisnosti, te dodao da će se osobno zauzeti da se ogrank ovakve Zajednice otvori i na teritoriji grada Sombora, jer je uprava „Hosane“ ovaj postupak već započela.

(pri sastavljanju ove reportaže,
korišten je materijal YuEco televizije,
reportera Borisa Šumana)

Intervju

Razgovor sa dr Perišom Simonovićem, državnim tajnikom Ministarstva zdravlja Republike Srbije

METADON JE SAMO ZAMJENA ZA HEROIN

ovisnicima, sa onima gdje zdravstveni sistem sam ne može izći na kraj, s obzirom da se radi o socijalno-medicinskim problemima. Ono što mi iz Ministarstva zdravlja podržavamo ovdje na teritoriji grada Subotice, jest postojanje jednoga inicijalnog programa koji kasnije može biti primjer drugima kako se organizirati.

Hosana: Što se zapravo želi postići otvaranjem ovakvoga Centra?

Dr Simonović: Uvođenjem metadona, kod jasnih indikacija ne podrazumijeva samo primjenu metadona, već nastavak sveobuhvatnog programa liječenja, a to znači psihosocijalne rehabilitacije, primjenom određenih psihoterapijskih mjera. Mi hoćemo, zapravo, uspostaviti jedan lanac, s jedne strane da jačamo i koordiniramo preventivne aktivnosti i u oblasti zdravstva sa prosjetom i drugim službama, i tako unapređujemo i proširujemo programe liječenja uvođenjem suvremene terapije.

Hosana: Mnogi ovisnici tvrde da je metadon samo zamjena za drogu, ali nikako ne i rješenje za njihovu ovisnost.

Hosana: Vi ste na poziv Regionalne privredne komore došli u Suboticu s nakanom da podržite ideju otvaranja Metadonskog centra u ovome gradu. Što to Suboticu izdvaja u odnosu na druge gradove?

Dr Simonović: Ono što je ovdje posebno u odnosu na drugdje, jest to da mi iz različitih oblasti imamo inicijalno bolje organizirane neke kapacitete ili neke inicijative koje su napravljene, a nama su jako važne. U tom kontekstu spominjem postojanje specifičnog oblika rada sa ovisnicima ili sa bivšim

Dr Simonović: Da, metadonska terapija predstavlja supstitutionu terapiju odvikavanja od narkotika, posebno heroina, gdje se ova droga zamjenjuje metadonom. Stručna komisija Ministarstva zdravlja dala je podršku ovoj ideji u Subotici. U praksi bi to značilo da će tim, predvođen psihijatrom, utvrđivati je li ovisnik psihički i fizički spremna za ovu terapiju, nakon čega slijedi motivacioni period, a zatim i terapija metadonom.

Hosana: Ali, zamjena za određenu vrstu droge nije i rješenje za nju.

Dr Simonović: Uvođenjem metadona kod osoba koje su za to spremne, ne podrazumijeva samo primjenu ovog medikamenta, već i čitav niz drugih mjera, kao što je psihosocijalna terapija.

Hosana: Vaš dolazak k nama doživljavamo kao priznanje ovog vida oporavka od ovisnosti. Isto tako, čim ste se na sastanku sa članovima Regionalne privredne komore u Subotici dotakli Zajednice "Hosana", tom gestom prepoznajemo podršku našemu radu.

Dr Simonović: U tom pravcu se na sastanku i razgovaralo, da bi jedan od vidova nastavka terapije nakon liječenja metadonom bio i vid kroz radne Zajednice, kao što je i Vaša "Hosana".

Hosana: Hvala Vam dr Simonoviću za posjetu i radujemo se Vašem novom dolasku.

Dr Simonović: Hvala i vama.

(odgovori preuzeti od Medija centra - Subotica)

Komentari mladih

Vedran Jelić (29)

U srednjoj školi sam u razredu imao narkomane. Ja čak ni cigaru ne volim. Mogu reći da imam i male traume od cigareta, jer mi je otac umro od duhana davne 1987. godine. Prije svega, zasluge da nisam pošao krvim putem moram pripisati mojoj dobroj mami i župniku, kao i drugim svećenicima, u kojima vidim primjer ljestvete, dobrote i ljubavi u životu. Oni mi često daju dobre savjete, ali i kritike.

Nisam nikada bila ni u kakvom bližem kontaktu sa nekim ovisnikom, osim što ih susrećem u gradu, po kafićima dok se guraju po toaletima nervirajući druge. Često znaju izazivati tuče, jer puno popiju. Pomaže mi izazivaju strah jer takvi voze. Imajte ih koji se i lako nadrogiraju ili napiju, pa sjede mirno u čošku i spavaju.

Dragana Kolar (19)

David Mesaroš (16)

Narkomanija promatram kao one ljudi koji nisu naši svoj smisao života, koji lako podlegnu utjecaju droge i ulice. Mislim da nedostaje pažnja i ljubavi, pa zato traže utjehu u drogi ili nekom drugom poroku. Zbog toga mi je draga što postoje ustanove, kao što je i Zajednica Hosana, jer se tako oni mogu popraviti i vratiti na pravi put!

Marko Krizan (18)

Smatram da su razlozi zbog kojih se mladi odlučuju skrivati u neki porok, jesu problemi koje imaju kod kuće. Ima i onih koji krenu krivim putem da bi se uklopili u društvo, kako i prestali zadirkivati. U dubini sebe, žele se dokazati pred društvom.

Petar Kopunović-Legetin (28)

Smatram da je sve više poroka kod mladih, jer su razbijeni temelji obitelji i odgoja. Roditelji puno rade da bi djeca sve imala, a time im uskraćuju onu iskrenu i pravu ljubav. Na takav način im se kupuje ljubav, pa onda dalje sve ide nizvodno. Ako još k tomu dodamo odsutnost Boga, čovjekova stvarnost postaje sve lošija.

Milica Leka (17)

U diskotekama se ili kafićima često mogu sresti mlađi koji koriste neku od droga. Prepoznavaju ih po nenormalnom smjehu, krvavim očima ili nametljivom traženju poštovanja u društvu. Lako se trude biti nezapaženi, itekako su primjetni po svom nekontroliranom ponašanju. Mislim da je razlog njihovog drogiranja bijeg od stvarnosti i vlastitih problema. Na neki način ih žalim, jer bi mogli svoje probleme i bezbolnije rješiti. Kada narkotike koriste radi brzog podizanja raspoloženja, ili kockaju se sa životom.

Josipa Ivanković (28)

Smatram da je narkomanija veliki problem današnjice koji je često ignoriran od strane društva, jer se događa drugim. Ovisnost doživljavam kao stanje, bolest duha, njegovu prazninu ili besmisao, ružnu stranu društvenih i obiteljskih prilika. Narkomanija je nešto što se može dogoditi i nama, članovima naše obitelji ili našim prijateljima. Nespremni smo na razmjeru i veličinu ovog problema, jer ga uporno ignoriramo. Bez vjere, do ozdravljenja se ne može doći. Smatram da se ovisnost o narkoticima može izlječiti, nadici, ali zahtjeva volju, snagu, želju i vjeru u ozdravljenje. Ovisnost zahtjeva razumijevanje, a ne okretanje glave. Ovisnici trebaju i našu pomoć.

Kompromis

Vjerujem da Vas je naslov ovoga pravila Zajednice zbumio. Svima je nama poznato da kompromis znači nagodbu, pogodbu, uzajamno obećanje. To je način rješenja sukoba koji se temelji na međusobnom dobrovoljnom dogovoru ili pak spremnost na odricanje obje strana u pogledu na neku od suprotnih želja ili interesa. Pod ovim pojmom može se ubrojiti i svaki onaj sporazum koji je postignut uzajamnim ustupcima.

Sva ova tumačenja definiraju naš pojam i glede svakog onog djela koje se protivi pravilima Zajednice. Kompromis u "Hosani" bi, dakle, bio onaj prekršaj kada se štićenik u dogovoru sa samim sobom ili sa subratom, sa svojim zlim sklonostima prepusti ili odoli navalama Zloga i tako prekrši pravila ili red Zajednice.

Budući da pravila Zajednice nalažu da se prva tri mjeseca boravka u istoj novoprdošli štićenik ne odvaja od svog tzv. "anđela čuvara" tj. starijeg momka koji ga uvodi u život "Hosane", prvi se kompromisi obično dogode kada se štićenik osamostali, ostane bez svog "anđela". Ti kompromisi se dogode najčešće u vezi sa kavom, slatkišima ili sl. Ono na što rijetki paze, kompromis se dogodi i na polju ogovaranja, klevetanja ili pak na ne kazivanju na propuste bližnjih (solidarnost u zlu).

U Zajednici nas uče da sve dijelimo poput braće, te se nitko ne bi smio izdvajati i zadovoljavati svoje potrebe kada i kako on to želi. Tako jačamo karakter, a ujedno razvijamo osjećaj ljubavi prema bližnjima što smo također porokom izgubili. Ako bismo sebi to samovoljno dopustili zadovoljili bi svoju

požudu u skrovitosti. Budući da se radi o djelu u tajnosti i prekoračenju slobode, ovaj čin je prekršaj kojega nazivamo kompromisom. Zašto nam je ovo važno? Čin našega drogiranja ili suradnje sa porokom, imao je u sebi istu osnovu: drogirali smo se u tajnosti, prekoračujući svoju slobodu, ne mareći za posljedice. Iсти nas je, dakle, osjećaj vodio u porok, kao što nas sada, u Zajednici, vodi u kompromis. Zato je ovaj čin prekršaj, zato nam je kompromis opasan!

Prijašnji način našega života, kada smo po svaku cijenu tragali za ugodom, popuštali svojim strastima, a sve to čineći bez odgovornosti i ne razmišljajući na posljedice, uvježbali smo se zadovoljavati svoju požudu. Na takav se način nismo borili sa životnim poteškoćama, već bježali od njih i tragali za laganim rješenjima oko potiskivanja svakog lošeg osjećaja. Često ta rješenja nisu bila dobra (bijeg u drogu, alkohol, kocku...). Kada bi nakon toga shvatili da smo na loš način pokušali izbjegći te životne teškoće, uslijedili bi novi problemi: lažima ili bijegom prekriti svoju stvarnost. Sve to povlačilo bi problem za problemom.

Prvi korak u rješavanju ovakvoga stanja jest suočavanje sa istinom. Istina ima zadatak umiriti glas savjesti koja je reagirala na zlo. U vremenu prije ulaska u Zajednicu, glas savjesti smo pokušavali smirivali samo odlukom da ćemo se popraviti. Kako do popravka nije dolazilo, savjest nismo umirili na pravi način. Tek po ulasku u Zajednicu, te povezivanjem u duhovnosti s Bogom, pronašla su se trajnija rješenja za izlazak iz takvoga stanja. Ovaj osjećaj grižnje savjesti umirivali bismo priznanjem istine pred Zajednicom, a one teže slučajevi i vjerom u sakrament svete isповјedi, kojega nam je Bog ostavio kao način na koji možemo od Njega, kao našega Stvoritelja, zadobiti oprost. Ako nam Stvoritelj ne zamjera za taj čin, zašto bismo mi sebi zamjerali?! Ta vjera daje nam mogućnost da i nakon lošega životnog odabira, te

zadobivanjem oprosta, možemo opet uzdignute glave, bez griznje savjesti, hrabro ići dalje u život. Čak, po ovome sakramentu dobivamo potrebne milosti, kako bismo se duhovno ojačali i snažnije odupirali tim lošim osjećajima.

Iz svega do sada rečenoga, vidimo da je kompromis počinjen u Zajednici, isti onaj prekršaj kojega smo činili prije, ali se sada učimo kako ga nadvladati i riješiti. Tako, popijena kava, u vrijeme kada nije termin za nju, prekršaj je koji ukazuje na to da popuštamo svojim nagonima, bez kontrole udovoljavamo svojoj slobodnoj volji, te nam je ponašanje isto kao u vrijeme kada smo se drogirali.

Kada nam se kompromis dogodi u Zajednici, da bismo isplivali iz posljedica koje o izazove, uz priznanje, izabiremo određenu pokoru, koja ima za cilj da nas podsjeti da istu stvar ne ponovimo. Težina pokore, također, hoće probuditi svijest da svaki zao čin povlači sa sobom i posljedice. Zataja kompisa, koji se kad-tad otkrije, ukazuje na to da osoba još uvjek nije spremna živjeti u istini, nije se učvrstila u dobru, a time nije sposobna nositi se sa svojim slabostima. Stabilna osoba je ona koja priznaje svoje slabosti i ne dozvoljava da slabosti upravljaju njom. Kada do tog stadija dođemo, spremni smo za vanjski život.

Andraš Škofljaneč

IN MEMORIAM

U petak, 25.11.2011., nakon
duge i teške bolesti preminula
je u 64. godini majka Nikole
Miroslavljev, bivšeg štićenika Za-
jednice "Hosana"

Mirjana Knežević

Sahrana, koju je predvodio otac
Dragan Stokin, starješina hrama
Svetog vaznesenja Gospodnjeg u
Subotici, uz nazočnost oca Đorđa
Dimić, te đakona iz Sombora
Mladena Glušca, bila je u subotu
26.11.2011. godine u 15:00 sati
na Pravoslavnom groblju. Nikoli,
kao i ostalim njenim najmilijima,
izražavamo svoju najdublju sućut.

VOLJA BOŽJA - ŠTO JE TO ZA MENĘ?

Na česta pitanja mnogih ljudi, traži se odgovor. Budući da se radi o volji Božjoj odgovor treba potražiti u knjizi Božjega govora, a to je Sveti Pismo. U Božićnom smo vremenu. Stoga ću otvoriti Evandelje, koje se najčešće naviješta u tom vremenu. Potražit ću dvije osobe, nezaobilazne u ovom vremenu, koje su prihvatile Božju volju kao Pravilo života. To su Nazaretski zaručnici: Marija i Josip. Čujmo!

»U šestome mjesecu posla Bog anđela Gabriela u galilejski grad imenom Nazaret k djevici zaručenoj s mužem koji se zvao Josip iz doma Davidova; a djevica se zvala Marija. Anđeo uđe k njoj i reče: "Zdravo, milosti puna! Gospodin s tobom!" Na tu se riječ ona smete i stade razmišljati kakav bi to bio pozdrav. No, anđeo joj reče: "Ne boj se, Marijo! Ta našla si milost u Boga. Evo, začet ćeš i roditi sina i nadjenut ćeš mu ime Isus. On će biti velik i zvat će se Sin Svevišnjega. Njemu će Gospodin Bog dati prijestolje Davida, oca njegova, i kraljevati će nad domom Jakovljevim uvijek i njegovu kraljevstvu neće biti kraja." Na to će Marija anđelu: "Kako će to biti kad ja muža ne poznajem?" Anđeo joj odgovori: "Duh Sveti sići će na te i sila će te Svevišnjega osjeniti. Zato će to čedo i biti sveto, Sin Božji. A evo tvoje rođakinje Elizabete: i ona u starosti svojoj zače sina. I njoj, nerotkinjom prozvanoj, ovo je već šesti mjesec. Ta, Bogu ništa nije nemoguće!" Na to Marija reče: "Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi!" I anđeo otide od nje.« (Lk 1,26-38).

Evo druge slike: »A rođenje Isusa Krista zabilo se ovako. Njegova majka Marija, zaručena s Josipom, prije nego se sastadoše, nađe se trudna po Duhu Svetom. A Josip, muž njezin, pravedan, ne htjede je izvrgnuti sramoti, nego naumi da je potajice napusti. Dok je on to snovao, gle, anđeo mu se Gospodnji ukaza u snu i reče: "Josipe, sine Davidov, ne boj se uzeti k sebi Mariju, ženu svoju. Što je u njoj začeto, doista je od Duha Svetoga. Rodit će sina, a ti ćeš mu nadjenuti ime Isus jer će on spasiti narod svoj od grijeha njegovih." Sve se to dogodilo da se ispuni što Gospodin reče po proroku: Evo, Djevica će začeti i roditi sina i nadjenut će mu se ime Emanuel - što znači: S nama Bog! Kad se Josip probudi oda sna, učini kako mu naredi anđeo Gospodnji: uze k sebi svoju ženu.« (Mt 1,18-24)

Što nam zbore ove dvije evanđeoske zgode? Uočavamo da Bog za ostvarenje svoga spasiteljskog Nauma treba suradnike. U ovom događanju ne anđele, već ljude. Našao ih je u Nazaretu. Zaručnike: Josipa, iz roda Davidova i Mariju, bogoljubivu

djevicu. Nije to zaručnički par koji ne zna što bi sa sobom, već su to ljudi koji, kako vidimo iz njihovih postupaka, točno znaju što hoće. Prije svega drže se Božjega Zakona i nikako ga ne žele prekršiti. Stoga svoje zaruke žive u čistoći i pripremaju se za obiteljsku budućnost. Upravo njih Bog izabire za ostvarenje svoga spasiteljskog Nauma. Trebaju mu ljudi koji znaju što hoće, koji svim srcem nastoje biti Božji. U njihovu osobnu povijest ulazi Bog. Svaki od njih odgovara na Božji poticaj osobno i sebi svojstveno.

Marijin odgovor opisuje evanđelist Luka. On bilježi da se Marija smela, ali odmah dodaje da je stala razmišljati o onome što je čula. Nije se prepustila bezglavosti ni strahu. Razmišljanje joj je pomoglo da stvari postavi na prava mjesta. Tako je stvorila uvjete za razgovor. Mogla je anđela pitati o čemu se točno radi, a tako je postala sposobna čuti njegov odgovor. Nakon toga je donijela odluku. "Neka mi bude po tvojoj riječi" (Lk 1,38). Drugim riječima, pristala je i prihvatile volju Božju.

Evanđelista Matej nam opisuje događanja u Josipovu srcu. U njegovu slučaju Bog se služi snom. Josip, kao i njegov egipatski prethodnik, je sanjar. San, pak, u životnu krutu stvarnost unosi gipkost, mekoću. Prosanjani planovi i prijedlozi lakše se prihvaćaju. Čovjek se budi s odlukom.

U navedenim ulomcima Evanđelja Otac, Bog, prikazan je kao sugovornik. Silazi on, po svom glasniku-anđelu, u čovjekovo srce. Kao ono u Knjizi Postanka, za dnevног povjetarca (Post 3,8). Nenametljivo iznosi svoj plan, prijedlog. Spremi je na čovjekovo iznenadenje i uzbuđenje, pa i na bijeg. Spreman je pričekati da se čovjek i uzbudi i smiri, da promisli, da pita. Draga mu je čovjekova potreba sanjarenja. Uvijek je u središtu zbivanja Božja ljubav prema čovjeku koje je uvijek za čovjeka. U toj ljubavi on čovjeku ulijeva pouzdanje i hrabrost. Govori: "Ne boj se!" Tako je rekao Mosiju: "Ja ću biti s tobom!" (Izl 3,12). Gideonu govori: "Gospodin s tobom, hrabri junače!" (Suci 6,12). Nakon mnogih drugih, govori Mariji po anđelu: "Zdravo, milosti puna. Gospodin s tobom!" (Lk 1,28). Čovjeka ne ostavlja samome sebi prepuštenom. Mariju upućuje rođakinji Elizabeti. Josipa utvrđuje riječima proroka: "Evo djevica će zaleti i roditi..." (Mt 1,23).

Što je to za mene? Bog je uvijek isti. U njemu nema (pro)mijene. Mijenja se čovjek i njegova povijest. I danas čovjeku treba spasitelj, voditelj, otkupitelj. Te ljude Bog bira između nas. Svakoga čovjeka Bog je obdario darovima. Čovjek može

biti nesvjestan da ih ima. Ali Bog je svjestan. Obraća se čovjeku da ih ostvari ne samo za sebe već i za Božji narod. Danas! Uočim li da imam dar jezika i stavim se Bogu na raspolaganje s tim darom, ili pak, dar liječenja, građenja, odgoja, stavit ću mu se na raspolaganje. On i ja umnožit ćemo darove. Njemu na slavu, a meni i ljudima na spasonosnu korist. Postoji i dar pobožnosti koji prožima sve ove i ne nabrojene darove. Pobožan, znači po Bogu. Onako kako hoće Bog. Ne po svojoj, već po Njegovoj volji. On me na to podsjeća, kao Mariju i Josipa. Na meni je da se zaustavim, da osluhnem, razmislim, pitam, razgovaram, donesem odluku. Na ovaj način prihvaćena Božja volja u čovjeku ostavlja duboki mir. Mir koji s nogu obara sve neprijatelje Božjega plana (Iv 18,6).

Dakle, što je za mene volja Božja? Najprije ju trebam upoznati. Najprije se trebam upitati dok razmatram Sveti Pismo, dok slušam propovijed, vjeronauk, dok molim u tišini duše, kao što su pitali u Jeruzalemu slušatelji sv. Petra: "Što nam je činiti braćo?" (Dj 2,37). Dakle, osjetiti dah Božje Riječi i, poput Marije i Josipa, upustiti se s njime u razgovor.

Nema toga stanja u kojem se Bog ne obraća čovjeku. Sv. Pavla je zaustavio u najžešćoj strasti proganjanja kršćana, oborio ga s konja i priopćio mu što je Njegova volja s njime. Mladića u Rusiji je zgradio za ruku kojom je nakanio ubiti jednu pobožnu staricu i nadahnuo mu što je Njegova volja s njime. Dragi čitatelju, osluhni Boga. Zaustavi se. On će ti reći: "Ne boj se, ja sam s tomom, ja ću biti s tomom u vršenju moje volje!"

Sveti vrijeme Došašća i Božića daje nam priliku i živa je zgoda za osluškivanje Boga. On sam će ti reći što želi od tebe, što želi s tobom. Čuješ li ga i odluciš se, On će biti tvoj mir i tvoja radost. Tada ćeš i ti zapjevati: "Hvala Višnji, tebi hvala za tu milost toliku, a u suzi u mom oku čitaj ljubav veliku." (iz pjesme "Zlatnih krila").

brat Vjenceslav Mihetec, karmelićanin

KAKO POMOĆI ZAJEDNICI?

Humanitarno-terapijska zajednica za pomoć ovisnicima – Hosana, dobrotvorna je ustanova i nema stalnih izvora prihoda. Svi koji žele svoju pomoć pružiti Zajednici Hosana to mogu učiniti putem računa Zajednice, kojega ona ima otvorena u NLB banci, na broj:

310-174239-35 (dinarski tekući račun)

00-708-0200340.2 (devizni tekući račun)

IBAN: RS35310007080200340264 (obavezno navesti)

usmjeriti sredstva na: "donacija Zajednici HOSANA"

Account with instruction:

NLB BANKA A.D. BEOGRAD; Bulaver Mihajla Pupina 165v; 11070 Novi Beograd, SERBIA;

Swift Code: CONARS22

Beneficiary customer: IBAN International bank account number/

RS35310007080200340264/

PIB: 105153452

matični broj: 08870358

kontakti:

- upravitelj: +381/64-4616-394

- voditelj: +381/64-9841-678

- suradnik: +381/63-546-026

- roditelj: +381/64-6550-015

Poučna priča

ZA KOGA JE NEBO?

Jednom sam sanjao kako sam umro i našao se pred vratima Neba.

Bog me upita:

- Zašto bih te trebao pustiti unutra? Ovo mjesto je samo za stručnjake.

Bio sam iznenaden pa sam jednostavno izbacio iz sebe:

- Prilično dobro igram šah.

On odgovori:

- Ne baš tako dobro, nisi neki stručnjak u tomu.

Tada mu rekoh:

- Pokušao sam biti dobar otac i suprug.

On reče:

- Žao mi je, ali samo je stručnjacima ulaz dozvoljen.

Tada rekoh:

- Svi kažu da sam dobar učitelj.

Njegov je odgovor glasio:

- Ali ne dovoljno dobar. Nisi nikakav stručnjak.

U očaju sam se počeo povlačiti kad mi iznenada pade na um prekrasna misao. Potrčah natrag k vratima, pozvonih i rekoh Bogu čim se pojavo:

- Moraš me pustiti unutra, jer sam stručnjak za nešto.

- Tako, a u čemu si stručnjak? - upita me sumnjičavo.

Odgovorih:

- Stručnjak sam za grijehu. Pronašao sam tisuću novih, spretnih načina kako grijesiti. Uistinu znam što je grijeh. Zbog toga sam bijedan stručnjak. Dobri Bože, oprosti mi.

Bog mi odgovori:

- Već je bilo vrijeme da shvatiš za koga je ovo mjesto pripravljeno!
Dobro nam došao!

Wilfrid Stinissen

VIS „Damjan“

HUMANITARNI KONCERT

Nedjelja, 08.01.2012. sa početkom u 19,30 sati
u gradskoj vijećnici u Subotici

Foto: VEDRAN JEGIĆ - SUBOTICA

Ulez je slobodan, ali će se biti mogućnost ostaviti prilog u korist života i rada Humanitarno-terapijske zajednice za pomoć ovisnicima – Hosana.